

fatterretten tilkommer flere i Forening (§§ 5 og 6). Hvad Rettens Indhold angaar, er denne i §§ 1 og 2 angivet som Ret til „Offentliggørelse“. Noget mere betegnende Udtryk, omfattende alle Forfatterrettens Sider, kan næppe findes. Det betegner klart Grænsen for den personlige og økonomiske Ret, der her er Tale om, lige over for Rettigheder, som ogsaa kunne have med Hensyn til det, som er Forfatterrettens Genstand, men som have andet Grundlag, f. Eks. Ejendomsretten i egentlig Forstand, Privatlivets Fred, og som det ikke er dette Lovforslags Opgave at regulere, ligesom deres Krænkelse er dette Forslag ubedømmende. Med Hensyn til det positive Indhold af Forfatterretten, angiver Udtrykket „Offentliggørelse“ derimod ingen fast Grænse. I saa Henseende maa Lovens nærmere afgøre, hvad der skal medtages under Begrebet og hvad ikke. Paa dette Punkt er det, at Lovforslaget indeholder væsentlige Afvigelser fra den gældende Ret, blandt hvilke de vigtigste ere, at der under Retten er inddraget Eneret til at offentliggøre Oversættelser (§ 4 3dje og 4de Stykke), samt Eneret til at offentliggøre ved Oplesning eller ved musikalske Kompositioners (ikke blot dramatisk-musikalske Værkers) Udførelse (§§ 1 og 2). I det Udvalget slutter sig hertil af Grunde, der ovenfor ere antydede, fremhæves det, at de to betydningsfuldste Udvidelser af Forfatterrettens Indhold ere paa særegen Maade tidsbegrænsede, hvilket turde bidrage til at fjerne den Betænkelse, nogle ellers kunde nære med Hensyn til dem. Eneretten til at foranstalte Oversættelser er saaledes i Almindelighed begrænset til 10 Aar (§ 4, 4de Stykke) og Oplesning, uden dramatisk Udtryk, af et i Trykken udgivet Værk tillades ifølge Forslagets § 24 efter 5 Aars Forløb. Udvalget har ment, at denne sidste Frist uden Betænkelse kan nedsættes til 3 Aar, og stiller Forslag herom. Vedtages dette, vil Betænkelseheden ved den ompurgte Udvidelse af Forfatterretten være saa meget mindre.

Af de til dette Kapitel stillede Vædringsforslag gaa de under 1, 3 og 7 opførte alene ud paa sproglig Rettelse. Under Nr. 2 foreslaas i § 3, 1ste Stykke, 1ste Linie Ordet „Skript“ ombyttet med „Værk“, for ikke at fremkalde Tvivl om, at der staves ikke mindre til § 2 end til § 1. Under Nr. 4 foreslaas til § 4 en Rettelse, hvorved det bliver klart, hvad der aabenbart er Meningen, at de 10 Aar ved Heftefrister skulle regnes fra Udlobet af det Aar, i hvilket Originalværkets sidste Hefte er udkommet. Endnu skal det bemærkes, at man for ikke at bringe Forskyrrelse ind i Paragraffernes Nummerfølge har

undladt at stille Forslag om at opløse § 4 i 2 Paragraffer, henholdsvis omfattende Paragraffens 1ste Stykke og 3 sidste Stykker, en Oplesning, hvortil der ellers kunde være nogen Grund.

Under Nr. 5 har et Medlem af Udvalget (D. Hansen) stillet Forslag om, at Reglen i § 6 ogsaa skal gælde for Værker, der ere frembragte ved Samvirken mellem en Forfatter og en Kunstner (Illustrerede Værker). Udvalgets andre Medlemmer have ikke kunnet tiltræde dette Vædringsforslag, idet af den Ret, der naturlig maa tilkomme Kunstneren, som leverer Illustrationerne, er hjemlet ham ved Lovforslagets § 33, og der navnlig ikke synes tilstrækkelig Grund til at give ham den yderligere Ret, Vædringen vilde medføre, nemlig at kunne tvinge Forfatteren til fornyet Offentliggørelse af Værket.

Det første Afsnits 2det Kapitel angiver sig at handle om „Forfatterrettens Overgang til andre“. Mdeles korrekt er denne Overkrift ikke, da Kapitlet ogsaa omtaler Tilfælde, hvor ingen udelukkende Ret er gaaet over, men kun en Ret til at foretage Handlinger, som uden den særlige Hjælp vilde være udelukkede af Forfatterretten, se saaledes § 10, 2det Stykke, 1ste Punkt. Udvalget har for at rette denne Ukorrekthed i Overkriften foreslaet at tilføje ved denne: „m. m.“

Selve de i Kapitlet indeholdte Bestemmelser tiltræder Udvalget. Særlig anser det de Tilføjelser og nærmere Bestemmelser, som §§ 8 og 9 give den nugældende Rets Regler om Overdragelse af Forfatterret, for hensigtsmæssige, ligesom man ogsaa anerkender Rigtigheden af at gøre Arvelovgivningens almindelige Regler anvendelige paa Arv af Forfatterret. Man erkender fremdeles, at de i § 12 indeholdte Regler om Kreditorers Afgang til ved Retsforfølgning at erhverve Ret til Offentliggørelse ere affattede med al fornøden Omstid og den rette Afgrænsning mellem de forskellige Interesser, der her gøre sig gældende. De Betænkelseheder, nogle af Udvalgets Medlemmer have næret ved at indbrømme Kreditorerne saa megen Ret, som Paragraffen tilstod, have disse ikke ment at burde fastholde lige overfor den Opfattelse, som paa dette Omraade vistnok maa siges at være bleven den almindelige, og hvis Fravigelse næppe kunde udgaa at drage betydelige Mlemper med sig.

De Vædringer, Udvalget ved dette Kapitel har foreslaet under Nr. 8, 9, 11 og 12, ere væsentlig sproglige og behøve næppe nærmere Forklaring. Noget anderledes forholder det sig med den Vædring, der er